

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Преюдициално запитване, отправено от Corte suprema di cassazione (Италия) на 17 юли 2013 г. — Rotondo и др./Rete Ferroviaria Italiana

(Дело C-407/13)

(2013/C 313/12)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Corte suprema di cassazione

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Francesco Rotondo и др.

Ответник: Rete Ferroviaria Italiana SpA

Преюдициални въпроси

1. Клаузите на Рамковото споразумение за срочната работа, въведено с Директива 1999/70/ЕО ⁽¹⁾, приложими ли са по отношение на моряшкия труд и по-специално клауза 2, точка 1 от него относима ли е към срочните работници, наети на фериботни кораби, които извършват ежедневни курсове?
2. Рамковото споразумение за срочната работа, въведено с Директива 1999/70/ЕО, и по-специално клауза 3, точка 1 от него допуска ли национална правна уредба, предвиждаща (член 332 от Кодекса на корабоплаването и въздухоплаването) посочване на „продължителността“ на договора, но не на „срока“ му и съвместима ли е с посочената директива възможността за предвиждане на продължителност на договора чрез посочване на краен срок, който е сигурен по отношение на условието за настъпване („максимум 78 дни“), но е несигурен по отношение на момента на настъпване;
3. Рамковото споразумение за срочната работа, въведено с Директива 1999/70/ЕО, и по-специално клауза 3, точка 1 от него, допуска ли национална правна уредба (членове 325, 326 и 332 от Кодекса на корабоплаването и въздухоплаването), в която обективните причини за сключване на срочен договор се изразяват в обикновеното предвиждане на пътуването или пътуванията, които предстои да бъдат извършени,

като по този начин предметът на договора (престацията) съвпада с основаниято (мотива за сключване на договора като срочен);

4. Рамковото споразумение, въведено с Директивата, допуска ли национална правна уредба (в случая разпоредбите на Кодекса на корабоплаването и въздухоплаването), която в случай на използване на последователни срочни договори (попадащи в обхвата на злоупотребата по смисъла на клауза 5) изключва възможността за тяхното преобразуване в безсрочни трудови договори (мярка, предвидена в член 326 от Кодекса на корабоплаването и въздухоплаването само когато наетият на служба работи непрекъснато в продължение на повече от една година и когато периодът между прекратяване на даден договор и сключването на следващия договор е не повече от шестдесет дни).

⁽¹⁾ Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (CEEP); ОВ L 175, стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр.129.

Преюдициално запитване, отправено от Corte costituzionale (Италия) на 23 юли 2013 г. — Napolitano и др./Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca

(Дело C-418/13)

(2013/C 313/13)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Corte costituzionale

Страни в главното производство

Ищец: Carla Napolitano, Salvatore Perrella, Gaetano Romano, Donatella Cittadino, Gemma Zangari

Ответник: Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca